Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 24ης Σεπτεμβρίου 2019*

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο αναπαριστά μαύρο τετράγωνο που περιέχει επτά ομόκεντρους μπλε κύκλους – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Σημείο αποτελούμενο αποκλειστικά από το σχήμα του προϊόντος που είναι απαραίτητο για την επίτευξη ενός τεχνικού αποτελέσματος – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»

Στην υπόθεση T-261/18,

Roxtec AB, με έδρα την Κάρλσκρονα (Σουηδία), εκπροσωπούμενη από τους J. Olsson και J. Adamsson, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από τους V. Ruzek και H. O'Neill

καθού,

αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Wallmax Srl, με έδρα το Μιλάνο (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους F. Ferrari και L. Goglia, δικηγόρους,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Ιανουαρίου 2018 (υπόθεση R 940/2017-2), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ της Wallmax και της Roxtec,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Prek, πρόεδρο, E. Buttigieg (εισηγητή) και B. Berke, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 26 Απριλίου 2018,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του EUIPO που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 30 Ιουλίου 2018,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 31 Ιουλίου 2018,

έχοντας υπόψη την από 28 Φεβρουαρίου 2019 γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου προς τους διαδίκους και τις απαντήσεις τους στην ερώτηση αυτή οι οποίες κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 13 και 14 Μαρτίου 2019,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 29ης Μαρτίου 2019,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 6 Ιουλίου 2015, η προσφεύγουσα, Roxtec AB, κατέθεσε αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενώπιον του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί [αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1)].

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, και για το οποίο διεκδικήθηκαν τα χρώματα «μπλε και μαύρο» είναι το ακόλουθο εικονιστικό σήμα:



3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στην κλάση 17, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, της 15ης Ιουνίου 1957, για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Σύνδεσμοι διεισδύσεως από πλαστικό ή καουτσούκ για καλώδια και σωλήνες».

4 Η αίτηση δημοσιεύθηκε στο Δελτίο κοινοτικών σημάτων αριθ. 127/2015, της 10ης Ιουλίου 2015, και το σήμα καταχωρίστηκε στις 22 Οκτωβρίου 2015 με αριθμό 14338735.

5 Η προσφεύγουσα σχεδιάζει και εμπορεύεται στοιχεία στεγανοποιήσεως τα οποία προστατεύονταν με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας έως το 2010.

6 Στις 7 Ιανουαρίου 2016, η παρεμβαίνουσα, Wallmax Srl, η οποία παράγει και διανέμει παρόμοια στοιχεία στεγανοποιήσεως, κατέθεσε αίτηση κηρύξεως ακυρότητας του απεικονισθέντος στη σκέψη 2 σήματος για τα προϊόντα που καλύπτονται από αυτό, επικαλούμενη, πρώτον, τους απόλυτους λόγους ακυρότητας που προβλέπονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β′, δ′ και ε′, του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β′, δ′ και ε′, του κανονισμού 2017/1001], σε

συνδυασμό με το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του ίδιου κανονισμού [νυν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 2017/1001], και, δεύτερον, τον απόλυτο λόγο ακυρότητας του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 2017/1001], υποστηρίζοντας ότι η προσφεύγουσα είχε ενεργήσει κακόπιστα κατά την κατάθεση της αιτήσεώς της.

7 Με απόφαση της 14ης Μαρτίου 2017, το τμήμα ακυρώσεων απέρριψε την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας στο σύνολό της. Όσον αφορά τον απόλυτο λόγο ακυρότητας που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001], το τμήμα ακυρώσεων έκρινε, ειδικότερα, ότι, πρώτον, όπως εξάλλου παραδέχθηκε η προσφεύγουσα, το επίδικο σημείο παρέπεμπε σαφώς σε στοιχείο στεγανοποιήσεως καλωδίου· δεύτερον, τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του επίδικου σημείου είναι επτά ομόκεντροι μπλε κύκλοι τοποθετημένοι σε μαύρο τετράγωνο φόντο σε ίση απόσταση ο ένας από τον άλλον ως προς το πλάτος τους, καθώς και ο μικρότερος εσώτερος κύκλος που περικλείει τον μεγαλύτερο μαύρο κύκλο, και, τρίτον, αφενός, το επίδικο εικονιστικό σήμα δεν έμοιαζε αντικειμενικά με κανένα τεχνικό σχέδιο ή με δισδιάστατη αναπαράσταση τρισδιάστατου προϊόντος, και, αφετέρου, υπήρχαν πολλές αντικειμενικές διαφορές μεταξύ του επίδικου σήματος και του σχήματος του στοιχείου στεγανοποιήσεως της προσφεύγουσας (στο εξής: στοιχείο στεγανοποιήσεως), όπως το χρώμα, ο αριθμός των ομόκεντρων κύκλων και η έλλειψη διαχωριστικής γραμμής. Ως εκ τούτου, το τμήμα ακυρώσεων κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η καταχώριση του επίδικου σήματος δεν ενείχε τον κίνδυνο να υπονομεύσει με αθέμιτο τρόπο τη δυνατότητα των ανταγωνιστών να διαθέτουν στην αγορά προϊόντα των οποίων το σύστημα ενσωματώνει την ίδια ή παρόμοια τεχνολογία σε τεχνική λύση και ότι, κατά συνέπεια, δεν έπρεπε να ακυρωθεί βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του προαναφερθέντος κανονισμού.

8 Στις 8 Μαΐου 2017, η παρεμβαίνουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων, δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρων 66 έως 71 του κανονισμού 2017/1001).

9 Με απόφαση της 8ης Ιανουαρίου 2018, το δεύτερο τμήμα προσφυγών του EUIPO ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων και δέχθηκε την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας βάσει του άρθρου 59, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 2017/1001 σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του ίδιου κανονισμού.

10 Κατά πρώτον, το τμήμα προσφυγών έκρινε, πρώτον, ότι εκτός από το έγχρωμο στοιχείο στο φόντο, το οποίο δεν έχει διακριτικό χαρακτήρα, το επίδικο σημείο αποτελείται αποκλειστικά από το κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα του στοιχείου του συνδέσμου, ήτοι την ακριβή απεικόνιση της όψεως του άκρου των αφαιρούμενων ομόκεντρων στρωμάτων που καλύπτουν το εσωτερικό της κυλινδρικής κοιλότητας, και δεν διαφέρει στην πράξη από μια φωτογραφία της επιφάνειας πριν από το στοιχείο στεγανοποιήσεως. Δεύτερον, επισήμανε ότι όλες οι άλλες πτυχές του στοιχείου στεγανοποιήσεως –το γεγονός ότι μπορεί να χωριστεί σε δύο μέρη, το ότι λαμβάνει τη μορφή συμπαγούς μάζας και το ότι μπορεί να έχει οποιοδήποτε χρώμα– δεν συνδέονται, σε μεγάλο βαθμό, με τη λειτουργία του, καθόσον τα στοιχεία αυτά μπορούν να ποικίλλουν σημαντικά χωρίς να αλλοιώνουν τη λειτουργία του συνδέσμου. Τρίτον, έκρινε ότι το εμπρόσθιο άκρο της επιφάνειας του στοιχείου το οποίο δείχνει σαφώς τη δομή από ομόκεντρους κύκλους, περιλαμβάνει όλες τις κρίσιμες ενδείξεις που είναι απαραίτητες για την επίτευξη του επιδιωκόμενου τεχνικού αποτελέσματος.

11 Κατά δεύτερον, το τμήμα προσφυγών έκρινε, πρώτον, ότι το γεγονός ότι το χρώμα του φόντου του επίδικου σήματος, ήτοι το μαύρο, δεν είναι αυτό του στοιχείου της στεγανοποιήσεως, ήτοι το μπλε, και το γεγονός ότι αριθμός των ομόκεντρων κύκλων διαφέρει, δεν συνιστούν σημαντικές διαφορές στο μέτρο που πρόκειται για οριακά διαφορετικές παραλλαγές εκείνων των γνωρισμάτων του επίδικου σήματος που δεν έχουν διακριτικό χαρακτήρα. Δεύτερον, υπογράμμισε ότι, καίτοι είναι αληθές ότι το επίδικο σήμα δεν διαχωρίζεται από οριζόντια γραμμή που να οριοθετεί το άνω και το

κάτω τμήμα προκειμένου να επιτρέπει την αφαίρεση των διάφορων στρωμάτων, στην πράξη, ο βαθμός ορατότητας της γραμμής είναι ευθέως ανάλογος της ποιότητας της τελικής επεξεργασίας, καθόσον στην περίπτωση τελικού προϊόντος υψηλής ποιότητας, η διαχωριστική γραμμή ενδέχεται να μην είναι καθόλου ορατή. Επομένως, η έλλειψη διαχωριστικής γραμμής στο επίδικο σήμα δεν είναι καθοριστική. Τρίτον, έκρινε ότι κανένα διακοσμητικό ή επινοημένο στοιχείο δεν αποτελεί, εν προκειμένω, ουσιώδες χαρακτηριστικό του επίδικου σημείου και, τέταρτον, εκτίμησε ότι το γεγονός ότι το επίδικο σήμα είναι εικονιστικό και αναπαριστά ένα δισδιάστατο σχέδιο ουδόλως εμποδίζει την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001.

12 Τέλος, κατά τρίτον, το τμήμα προσφυγών έκρινε, αφενός, ότι η καταχώριση του επίδικου σήματος ενείχε τον κίνδυνο να υπονομεύσει με αθέμιτο τρόπο τη δυνατότητα των ανταγωνιστών να διαθέτουν στην αγορά στοιχεία στεγανοποιήσεως των οποίων η λειτουργία στηρίζεται στην αφαίρεση των ομόκεντρων στρωμάτων από μια κυλινδρική κοιλότητα προκειμένου να εξασφαλισθεί ασφαλής σύνδεση με σωλήνα, σωληνάριο, σύρμα ή καλώδιο, και, αφετέρου, ότι η προσφεύγουσα είχε καταθέσει αιτήσεις καταχωρίσεως σημάτων που περιείχαν ομόκεντρους κύκλους, συμπεριλαμβανομένου του επίδικου σήματος, στο πλαίσιο στρατηγικού σκοπού που αντιβαίνει στη λογική του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001.

Αιτήματα των διαδίκων

13 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας, καθώς και στα δικαστικά έξοδα των διαδικασιών ενώπιον του EUIPO.

14 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

15 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να επικυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να κηρύξει άκυρο το επίδικο σήμα κατ’ εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού των αιτημάτων της παρεμβαίνουσας

16 Κατ’ αρχάς πρέπει να σημειωθεί ότι, δεδομένου ότι η επικύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως ισοδυναμεί με απόρριψη της προσφυγής, πρέπει να θεωρηθεί ότι το πρώτο αίτημα της παρεμβαίνουσας αφορά, κατ’ ουσίαν, την απόρριψη της προσφυγής [πρβλ. απόφαση της 5ης Φεβρουαρίου 2016, Kicktipp κατά ΓΕΕΑ – Italiana Calzature (kicktipp), T-135/14, EU:T:2016:69, σκέψη 19 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

17 Εν συνεχεία, όσον αφορά το δεύτερο αίτημα της παρεμβαίνουσας, με το οποίο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να κηρύξει άκυρο το επίδικο σήμα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001, πρέπει να υπομνησθεί ότι από το άρθρο 72, παράγραφος 2 και 3, του κανονισμού 2017/1001 προκύπτει ότι η προσφυγή που δύναται να ασκηθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου έχει ως σκοπό να εξετασθεί η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών και, εν ανάγκη, να ακυρωθούν ή μεταρρυθμιστούν, οπότε δεν μπορεί να έχει ως αντικείμενο την έκδοση αναγνωριστικής αποφάσεως [πρβλ. απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2017, GeoClimaDesign κατά EUIPO – GEO (GEO), T-280/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:913, σκέψη 14 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

18 Επομένως, στον βαθμό που ζητείται με αυτό η κήρυξη ακυρότητας του επίδικου σήματος, το δεύτερο αίτημα της παρεμβαίνουσας πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

Επί της ουσίας

19 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μοναδικό λόγο ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001.

20 Προς στήριξη του μοναδικού λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν, πρώτον, ότι το επίδικο σήμα δεν αποτελείται εξ ολοκλήρου από το σχήμα του συγκεκριμένου προϊόντος, στο μέτρο που παραπέμπει απλώς στο στοιχείο στεγανοποιήσεως χωρίς να το περιγράφει. Συγκεκριμένα, το επίδικο σήμα δεν διαθέτει τρία χαρακτηριστικά γνωρίσματα του στοιχείου στεγανοποιήσεως, ήτοι, τη διαχωριστική γραμμή, το τρισδιάστατο ορθογώνιο σχήμα και τα αποκολλώμενα στρώματα του εν λόγω στοιχείου. Εξάλλου, όσον αφορά ειδικότερα το γεγονός ότι στο επίδικο σήμα δεν αναπαρίσταται η διαχωριστική γραμμή, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το επίμαχο προϊόν περιλαμβάνει, αντιθέτως προς την κρίση που διατύπωσε το τμήμα προσφυγών, μια ιδιαιτέρως εμφανή διαχωριστική γραμμή η οποία δεν πρόκειται να εξαφανιστεί λόγω της ποιότητας της τελικής επεξεργασίας του προϊόντος, καθόσον το στοιχείο στεγανοποιήσεως παρασκευάζεται από καουτσούκ και προορίζεται για βιομηχανική χρήση. Ως εκ τούτου, λόγω των διαφορών αυτών, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το επίδικο σήμα γίνεται αντιληπτό από τον ενδιαφερόμενο καταναλωτή ως ένα εικονιστικό σήμα το οποίο παρουσιάζει τα χαρακτηριστικά χρώματα της προσφεύγουσας, ήτοι το μαύρο και το μπλε, και παραπέμπει συνειρμικά στη γραμμή των προϊόντων της, παρά ως ένα σήμα που απεικονίζει το στοιχείο στεγανοποιήσεως το οποίο εμπορεύεται η προσφεύγουσα ή μια όψη αυτού.

21 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι το τμήμα προσφυγών δεν προσδιόρισε ορθώς τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του επίδικου σημείου, καθόσον έκρινε ότι οι ομόκεντροι κύκλοι ήταν το μόνο κρίσιμο ουσιώδες χαρακτηριστικό για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001, χωρίς να λάβει υπόψη το «σχήμα κουτιού», το μπλε χρώμα και τον συνδυασμό μαύρου και μπλε χρώματος, τα οποία αποτελούν επίσης ουσιώδη χαρακτηριστικά του επίδικου σήματος.

22 Ειδικότερα, ο συνδυασμός μαύρου και μπλε χρώματος είναι, πρώτον, ουσιώδες χαρακτηριστικό του επίδικου σήματος στο μέτρο που, αφενός, αποτελεί, μαζί με τους ομόκεντρους κύκλους, το πιο διακριτικό χαρακτηριστικό του σήματος αυτού, όπερ αποδεικνύεται από την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Ιουνίου 2012 (υπόθεση R 2244/2010-2) σχετικά με άλλο σήμα της προσφεύγουσας που συνίσταται μόνον στα δύο αυτά χρώματα, με την οποία κρίθηκε ότι το σήμα εκείνο είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως για, μεταξύ άλλων, «συνδέσμους διεισδύσεως από πλαστικό ή καουτσούκ για καλώδια και σωλήνες» της κλάσεως 17, και, αφετέρου, κυριαρχεί στη συνολική οπτική εντύπωση που δημιουργεί το επίδικο σημείο. Δεύτερον, ο εν λόγω συνδυασμός χρωμάτων αποτελεί μείζον μη λειτουργικό στοιχείο του επίδικου σήματος, γεγονός που

κατά την προσφεύγουσα αποκλείει να ακυρωθεί η καταχώρισή του βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου.

23 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι το επίδικο σήμα δεν ενσωματώνει τα απαραίτητα και αναγκαία για τη λειτουργία και τη χρήση του επίμαχου προϊόντος χαρακτηριστικά, όπως τη διαχωριστική γραμμή που υποδηλώνει ότι το προϊόν μπορεί να χωριστεί σε δύο μέρη, το τρισδιάστατο ορθογώνιο σχήμα και τα αποκολλώμενα στρώματα του προϊόντος, και ότι το επιδιωκόμενο τεχνικό αποτέλεσμα δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς αυτά. Προσθέτει ότι, στο μέτρο που το επίδικο σήμα δεν ενσωματώνει τα ως άνω αναφερόμενα χαρακτηριστικά, αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε ανταγωνιστικά προϊόντα με διαφορετικό σχέδιο, γεγονός που αποκλείει να ακυρωθεί η καταχώριση του επίδικου σήματος βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001. Περαιτέρω, δεν υφίσταται κίνδυνος νοθεύσεως του ανταγωνισμού, στο μέτρο που υπάρχουν πολλοί διαθέσιμοι συνδυασμοί χρωμάτων στην αγορά πέρα από αυτούς που χρησιμοποίησε η προσφεύγουσα, όπως αποδεικνύεται από το κατατεθέν από την παρεμβαίνουσα σήμα που αποτέλεσε το αντικείμενο της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών αριθ. B 3035 519, της 22ας Φεβρουαρίου 2019, με την οποία κρίθηκε ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση από την παρεμβαίνουσα και των προγενεστέρων σημάτων της προσφεύγουσας λόγω, μεταξύ άλλων, των χρωματικών διαφορών. Τέλος, υπάρχουν και άλλες λύσεις στεγανοποιήσεως στην αγορά για τις οποίες δεν είναι καν απαραίτητη αυτή η ειδική τεχνική λύση.

24 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

25 Προκαταρκτικώς υπενθυμίζεται, πρώτον, ότι, κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση τα σήματα που αποτελούνται αποκλειστικά από το σχήμα του προϊόντος που είναι απαραίτητο για την επίτευξη τεχνικού αποτελέσματος.

26 Το γενικό συμφέρον που δικαιολογεί το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001 συνίσταται στο να μην καταλήγει το δικαίωμα επί του σήματος να δημιουργεί υπέρ μιας επιχείρησης μονοπώλιο επί των τεχνικών λύσεων ή των πρακτικής φύσεως χαρακτηριστικών ενός προϊόντος, τα οποία οι χρήστες ενδέχεται να αναζητήσουν στα προϊόντα ανταγωνιστών (πρβλ. απόφαση της 18ης Ιουνίου 2002, Philips, C-299/99, EU:C:2002:377, σκέψη 78).

27 Οι κανόνες που θέσπισε ο νομοθέτης αντικατοπτρίζουν, συναφώς, την εξισορρόπηση δύο παραγόντων οι οποίοι μπορούν να συμβάλουν στην επίτευξη ενός συστήματος υγιούς και θεμιτού ανταγωνισμού (απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2010, Lego Juris κατά ΓΕΕΑ, C-48/09 P, EU:C:2010:516, σκέψη 44).

28 Αφενός, το γεγονός ότι στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 περιελήφθη η απαγόρευση καταχωρίσεως ως σήματος οποιουδήποτε σημείου αποτελείται από το σχήμα του προϊόντος που είναι απαραίτητο για την επίτευξη τεχνικού αποτελέσματος διασφαλίζει ότι οι επιχειρήσεις δεν μπορούν να χρησιμοποιούν το δικαίωμα επί του σήματος για να διαιωνίζουν, άνευ χρονικών περιορισμών, αποκλειστικά δικαιώματα που αφορούν τεχνικές λύσεις (απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2010, Lego Juris κατά ΓΕΕΑ, C-48/09 P, EU:C:2010:516, σκέψη 45).

29 Αφετέρου, περιορίζοντας το πεδίο εφαρμογής του λόγου απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001 στα σημεία που αποτελούνται «αποκλειστικά» από το σχήμα του προϊόντος το οποίο είναι «απαραίτητο» για την επίτευξη ενός τεχνικού αποτελέσματος, ο νομοθέτης έλαβε δεόντως υπόψη ότι κάθε σχήμα προϊόντος είναι, σε ορισμένο βαθμό, λειτουργικό και ότι, επομένως, η καταχώριση ενός σχήματος προϊόντος ως σήματος δεν μπορεί να απορριφθεί απλώς και μόνον επειδή έχει πρακτικής φύσεως χαρακτηριστικά γνωρίσματα. Με τους όρους «αποκλειστικά» και «απαραίτητο» η συγκεκριμένη διάταξη διασφαλίζει ότι δεν θα επιτρέπεται η καταχώριση εκείνων μόνον των σχημάτων προϊόντος που απλώς ενσωματώνουν μια τεχνική λύση και

των οποίων, επομένως, η καταχώριση ως σημάτων θα παρακώλυε πράγματι τη χρήση της τεχνικής λύσεως αυτής από άλλες επιχειρήσεις (απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2010, Lego Juris κατά ΓΕΕΑ, C-48/09 P, EU:C:2010:516, σκέψη 48).

30 Πρέπει να υπομνησθεί, δεύτερον, ότι για να είναι ορθή η εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001 πρέπει τα ουσιώδη χαρακτηριστικά ενός τρισδιάστατου σημείου να έχουν δεόντως προσδιορισθεί από την αρχή που αποφαίνεται επί της αιτήσεως για την καταχώρισή του ως σήματος. Ο όρος «ουσιώδη χαρακτηριστικά» πρέπει να θεωρηθεί ως αναφερόμενος στα πλέον σημαντικά στοιχεία του σημείου (πρβλ. απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2010, Lego Juris κατά ΓΕΕΑ, C-48/09 P, EU:C:2010:516, σκέψεις 68 και 69).

31 Τα ουσιώδη αυτά χαρακτηριστικά πρέπει να προσδιορίζονται κατά περίπτωση. Δεν υπάρχει πράγματι, καμία συστηματική ιεράρχηση μεταξύ των διαφορετικών ειδών στοιχείων που μπορεί να περιλαμβάνει ένα σημείο. Κατά την αναζήτηση των ουσιωδών χαρακτηριστικών γνωρισμάτων ενός σημείου, η αρμόδια αρχή μπορεί είτε να στηριχθεί ευθέως στη συνολική εντύπωση που προκαλεί το σημείο είτε να προβεί, σε ένα πρώτο στάδιο, σε διαδοχική εξέταση καθενός από τα συστατικά στοιχεία του σημείου (απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2010, Lego Juris κατά ΓΕΕΑ, C-48/09 P, EU:C:2010:516, σκέψη 70).

32 Επομένως, ο προσδιορισμός των ουσιωδών χαρακτηριστικών ενός τρισδιάστατου σημείου για την ενδεχόμενη εφαρμογή του λόγου απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001, μπορεί, κατά περίπτωση, και ειδικότερα αναλόγως του βαθμού δυσκολίας του, να προκύψει από απλή οπτική ανάλυση του εν λόγω σημείου ή, αντιθέτως, να στηριχθεί σε εμπεριστατωμένη εξέταση στο πλαίσιο της οποίας θα ληφθούν υπόψη στοιχεία χρήσιμα για την εκτίμηση, όπως έρευνες και πραγματογνωμοσύνες, ή ακόμη στοιχεία σχετικά με τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας που έχουν χορηγηθεί στο παρελθόν σε σχέση με το οικείο προϊόν (απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2010, Lego Juris κατά ΓΕΕΑ, C-48/09 P, EU:C:2010:516, σκέψη 71).

33 Η δυνατότητα που παρέχεται στην αρμόδια αρχή να λάβει υπόψη τα χρήσιμα στοιχεία για τον προσδιορισμό των ουσιωδών χαρακτηριστικών γνωρισμάτων ενός τρισδιάστατου σημείου επεκτάθηκε και στην εξέταση των δισδιάστατων σημείων (πρβλ. απόφαση της 6ης Μαρτίου 2014, Pi-Design κ.λπ. κατά Yoshida Metal Industry, C-337/12 P έως C-340/12 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2014:129, σκέψη 55).

34 Πρέπει να επισημανθεί, τρίτον, ότι αφού προσδιορισθούν τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του σημείου, το EUIPO οφείλει ακόμη να ελέγξει αν όλα τα χαρακτηριστικά αυτά αντιστοιχούν στην τεχνική λειτουργία του επίμαχου προϊόντος. Συγκεκριμένα, το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001 δεν έχει εφαρμογή σε περίπτωση που η αίτηση καταχωρίσεως σήματος αφορά σχήμα προϊόντος στο οποίο είναι σημαντικό ένα μη λειτουργικό στοιχείο, όπως ένα διακοσμητικό ή επινοημένο στοιχείο [βλ. απόφαση της 28ης Ιουνίου 2016, Peri κατά EUIPO (Σχήμα σφιγκτήρα ξυλοτύπου), T-656/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:367, σκέψη 18 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

35 Η λειτουργικότητα των ουσιωδών χαρακτηριστικών γνωρισμάτων ενός σημείου αποτελούμενου από το σχήμα ενός προϊόντος πρέπει να εξετάζεται μέσω αναλύσεως του σημείου που κατατέθηκε ενόψει της καταχωρίσεώς του ως σήματος, και όχι των σημείων που αποτελούνται από άλλα σχήματα του προϊόντος. Η τεχνική λειτουργία των χαρακτηριστικών ενός σχήματος μπορεί να εκτιμηθεί, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τα έγγραφα που αφορούν τα προηγούμενα διπλώματα ευρεσιτεχνίας που περιγράφουν τα λειτουργικά στοιχεία του οικείου σχήματος [βλ. απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2018, Novartis κατά EUIPO – SK Chemicals (Αναπαράσταση εμπλάστρου) T-44/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:48, σκέψη 25 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

36 Υπό το πρίσμα των αρχών αυτών πρέπει να εξετασθούν τα επιχειρήματα που αναπτύσσονται προς στήριξη του μοναδικού λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001.

37 Κατά πρώτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το επίδικο σήμα δεν αποτελείται εξ ολοκλήρου από το σχήμα του συγκεκριμένου προϊόντος, στο μέτρο που παραπέμπει απλώς στο στοιχείο στεγανοποιήσεως χωρίς να το περιγράφει (βλ. σκέψη 20 ανωτέρω), πρέπει να υπομνησθεί ότι από τη νομολογία προκύπτει, αφενός, ότι η γραφική αναπαράσταση ενός σήματος πρέπει να είναι καθεαυτήν πλήρης, ευχερώς προσιτή και κατανοητή προκειμένου το σημείο να μπορεί να γίνεται αντιληπτό σταθερά με τον ίδιο τρόπο, ώστε να διασφαλίζεται η λειτουργία του σήματος ως δηλωτικού της προελεύσεως. Αφετέρου, η απαίτηση της γραφικής αναπαραστάσεως έχει ιδίως ως λειτουργία να προσδιορίζει το ίδιο το σήμα, ώστε να καθορίζεται το ακριβές αντικείμενο της προστασίας που παρέχει το καταχωρισμένο σήμα στον δικαιούχο του (πρβλ. απόφαση της 6ης Μαρτίου 2014, Pi-Design κ.λπ. κατά Yoshida Metal Industry, C-337/12 P έως C-340/12 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2014:129, σκέψη 57 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

38 Από τη νομολογία που παρατίθεται στις σκέψεις 30 έως 33 ανωτέρω προκύπτει επίσης ότι, για τον προσδιορισμό των ουσιωδών χαρακτηριστικών ενός δισδιάστατου σημείου όπως το επίδικο σημείο, το τμήμα προσφυγών μπορεί να προβεί σε ενδελεχή εξέταση στο πλαίσιο της οποίας λαμβάνονται υπόψη, εκτός από τη γραφική αναπαράσταση και τις περιγραφές που ενδεχομένως κατατέθηκαν κατά την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως, τα χρήσιμα στοιχεία βάσει των οποίων μπορεί να κριθεί τι ακριβώς αναπαριστά το σημείο.

39 Συναφώς, από το σημείο 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι προκειμένου να αξιολογήσει τα χαρακτηριστικά του επίδικου σήματος, το τμήμα προσφυγών έλαβε κατ' αρχάς υπόψη τη δισδιάστατη γραφική αναπαράσταση του σημείου καθώς και το στοιχείο στεγανοποιήσεως, που προστατευόταν με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας της προσφεύγουσας του οποίου η ισχύς έληξε το 2010. Υπό το φως των δύο αυτών στοιχείων, διαπίστωσε, εκ προοιμίου, στο σημείο 22 της εν λόγω αποφάσεως, ότι η δομή των ομόκεντρων κύκλων του επίδικου σήματος διακρινόταν στα δυο τεχνικά σχέδια του στοιχείου στεγανοποιήσεως που προέρχονταν από το πρωτότυπο έγγραφο του διπλώματος ευρεσιτεχνίας.

40 Εν συνεχεία, στο σημείο 23 της προσβαλλομένης αποφάσεως, παρέπεμψε, αφενός, στην περιγραφή του στοιχείου στεγανοποιήσεως βάσει του διπλώματος ευρεσιτεχνίας της προσφεύγουσας, από την οποία προκύπτουν μεταξύ άλλων τα εξής: «[η] εφεύρεση, που συνίσταται σε "διερχόμενο ή περασμένο" σύνδεσμο, αποτελεί μέθοδο που εξασφαλίζει στενή προσαρμογή για την ασφαλή εισαγωγή καλωδίου, σωλήνα ή σύρματος. Η εσωτερική κυκλική επιμήκης κοιλότητα αποτελείται από ομόκεντρα αφαιρούμενα στρώματα στεγανοποιήσεως. Τα στρώματα αποκολλώνται μέχρι να επιτευχθεί η σωστή διάμετρος για την εισαγωγή καλωδίου. Το στοιχείο αποτελείται από καουτσούκ υψηλής ποιότητας». Αφετέρου, στο σημείο 25 της εν λόγω αποφάσεως, παρέπεμψε στον κατάλογο προϊόντων της προσφεύγουσας στον οποίο αυτή διατείνεται ότι «[η εφεύρεση] συνιστά λύση που στηρίζεται σε στοιχεία καουτσούκ που αποτελούνται από αφαιρούμενα στρώματα» και ότι «επιτρέπει μια πλήρη στεγανοποίηση, ανεξαρτήτως των εξωτερικών διαστάσεων του καλωδίου ή του σωλήνα».

41 Τέλος, στο σημείο 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως, παρέπεμψε στις φωτογραφίες του στοιχείου στεγανοποιήσεως οι οποίες προέρχονται από το διαφημιστικό υλικό της προσφεύγουσας και απεικονίζουν τη χρήση του στοιχείου στεγανοποιήσεως, δηλαδή πιο συγκεκριμένα, την αποκόλληση των ομόκεντρων αφαιρούμενων στρωμάτων στεγανοποιήσεως και την εισαγωγή του καλωδίου.

42 Βάσει του συνόλου των στοιχείων αυτών, στα σημεία 38 έως 44 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών κατέληξε, κατ' ουσίαν, στο συμπέρασμα ότι το επίδικο σήμα αποτελούσε δισδιάστατη παράσταση της μπροστινής επιφάνειας του στοιχείου στεγανοποιήσεως.

43 Το ως άνω συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών πρέπει να επικυρωθεί. Συγκεκριμένα, αφενός, από τη σύγκριση μεταξύ του επίδικου σήματος και των τεχνικών σχεδίων του στοιχείου στεγανοποιήσεως που προέρχονται από το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας της προσφεύγουσας του οποίου η ισχύς έχει λήξει, και, αφετέρου, από τη σύγκριση του εν λόγω σήματος με τις φωτογραφίες του στοιχείου στεγανοποιήσεως που προέρχονται από το διαφημιστικό υλικό της προσφεύγουσας, προκύπτει ότι το

επίδικο σήμα, το οποίο αποτελείται από μαύρο τετράγωνο φόντο που περιλαμβάνει επτά ομόκεντρους μπλε κύκλους, διαφέρει ελάχιστα μόνον από την μπροστινή επιφάνεια του στοιχείου στεγανοποιήσεως, που συνίσταται σε τετράγωνο σχήμα πάνω στο οποίο φαίνεται το άκρο των ομόκεντρων αφαιρούμενων στρωμάτων στεγανοποιήσεως που καλύπτουν την εσωτερική του κοιλότητα χωρισμένο στα δύο από μία λεπτή οριζόντια γραμμή.

44 Από τις περιγραφές του στοιχείου στεγανοποιήσεως στο προαναφερθέν δίπλωμα ευρεσιτεχνίας και στον κατάλογο προϊόντων της προσφεύγουσας προκύπτει επίσης ότι η «εφεύρεση» συνιστά λύση που στηρίζεται σε στοιχεία καουτσούκ τα οποία αποτελούνται από ομόκεντρα αφαιρούμενα στρώματα στεγανοποιήσεως. Είναι, επομένως, δυνατό να συναχθεί εξ αυτού ότι οι ομόκεντροι κύκλοι του επίδικου σήματος είναι «η ορατή συνέπεια της πλειάδας των αφαιρούμενων στρωμάτων» και ότι καθένας από αυτούς αντιστοιχεί «σε πλευρική όψη του αφαιρούμενου στρώματος», όπως ορθώς διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 28 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

45 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το επίδικο σήμα αποτελείται από το σχήμα του συγκεκριμένου προϊόντος, ήτοι από δισδιάστατη αναπαράσταση της μπροστινής επιφάνειας του στοιχείου στεγανοποιήσεως πάνω στην οποία φαίνεται το άκρο των ομόκεντρων αφαιρούμενων στρωμάτων στεγανοποιήσεως που συνθέτουν το εσωτερικό της κυλινδρικής κοιλότητας του στοιχείου αυτού.

46 Το συμπέρασμα αυτό δεν ανατρέπεται από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

47 Ειδικότερα, πρώτον, όσον αφορά το γεγονός ότι η διαχωριστική γραμμή του στοιχείου στεγανοποιήσεως δεν αναπαριστάται στο επίδικο σήμα, πρέπει να επισημανθεί ότι, όπως ορθώς τόνισε η παρεμβαίνουσα, τα δύο ίσα μέρη που συνθέτουν το στοιχείο δεν πρέπει να εξετάζονται ανεξάρτητα το ένα από το άλλο αλλά στο σύνολό τους, διότι το προϊόν επιτελεί στη συγκεκριμένη περίπτωση τις λειτουργίες στεγανοποιήσεως μόνον όταν τα δύο ίσα αυτά μέρη ενώνονται. Επομένως, εφόσον ενωθούν, τα δύο ίσα μέρη σχηματίζουν ένα ενιαίο στοιχείο και η διαχωριστική γραμμή μεταξύ τους δεν είναι πλέον ορατή, όπερ καθίσταται φανερό, αφενός, από τις φωτογραφίες του εν λόγω στοιχείου στο σημείο 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως, και αφετέρου, από τον κατάλογο προϊόντων της προσφεύγουσας, στον οποίο αναγράφεται ότι όταν τα δύο ίσα μέρη του στοιχείου ενωθούν το ένα με το άλλο, το πάχος της διαχωριστικής γραμμής του επίμαχου στοιχείου κυμαίνεται μεταξύ 0,1 και 1,0 mm. Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, στον βαθμό που η διαχωριστική γραμμή αποτελεί ένα δευτερεύον και ελάχιστα ορατό χαρακτηριστικό του στοιχείου στεγανοποιήσεως, το γεγονός ότι το στοιχείο αυτό δεν απεικονίζεται στο επίδικο σήμα δεν είναι καθοριστικό, όπως ορθώς επισήμανε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 37 της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον αυτό δεν εμποδίζει το επίδικο σήμα να γίνει αντιληπτό ως αναπαράσταση της μπροστινής επιφάνειας του στοιχείου στεγανοποιήσεως, λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων στις σκέψεις 43 έως 45 ανωτέρω.

48 Δεύτερον, όσον αφορά το γεγονός ότι το ορθογώνιο τρισδιάστατο σχήμα του στοιχείου στεγανοποιήσεως δεν αναπαριστάται στο επίδικο σήμα, πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001, δεν ορίζει ποια σημεία που πρέπει να θεωρούνται ως σχήμα κατά την έννοια της διατάξεως αυτής. Δεν γίνεται καμία διάκριση μεταξύ τρισδιάστατων και δισδιάστατων σχημάτων ή ακόμη δισδιάστατων παραστάσεων ενός τρισδιάστατου σχήματος. Διαπιστώνεται συνεπώς ότι η διάταξη αυτή μπορεί να εφαρμοστεί ως προς το επίδικο σημείο, το οποίο αποτελεί δισδιάστατη αναπαράσταση της μπροστινής επιφάνειας του στοιχείου στεγανοποιήσεως (πρβλ. απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2018, Αναπαράσταση εμπλάστρου, T-44/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:48, σκέψη 19 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Επομένως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το επίδικο σημείο δεν αναπαριστά τρισδιάστατο χαρακτηριστικό δεν είναι λυσιτελές, καθόσον το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του ίδιου κανονισμού έχει εφαρμογή στην περίπτωση του επίδικου σημείου, το οποίο αποτελεί δισδιάστατη αναπαράσταση της μπροστινής επιφάνειας του στοιχείου στεγανοποιήσεως.

49 Τέλος, τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το επίδικο σήμα δεν απεικονίζει τα αποκολλώμενα στρώματα του στοιχείου στεγανοποιήσεως, αρκεί η παραπομπή στη σκέψη 44 ανωτέρω, όπου διαπιστώθηκε ότι τα ομόκεντρα αφαιρούμενα στρώματα στεγανοποιήσεως αναπαριστώνται στους ομόκεντρους κύκλους του επίδικου σήματος, στο μέτρο που οι κύκλοι αυτοί είναι «η ορατή συνέπεια της “πλειάδας” των αφαιρούμενων στρωμάτων» και ότι καθένας από αυτούς αντιστοιχεί «σε πλευρική όψη του αφαιρούμενου στρώματος». Κατά συνέπεια, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί.

50 Κατά δεύτερον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το τμήμα προσφυγών δεν προσδιόρισε ορθώς τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του επίδικου σήματος (βλ. σκέψη 21 ανωτέρω), διαπιστώνεται, κατ’ αρχάς, ότι από τα δικόγραφα των διαδίκων προκύπτει ότι αυτοί αναφέρονται στον διακριτικό χαρακτήρα των στοιχείων του επίδικου σημείου για να προσδιορίσουν τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο συνδυασμός μαύρου και μπλε χρώματος είναι ουσιώδες χαρακτηριστικό του επίδικου σήματος, στο μέτρο που αποτελεί, σε συνδυασμό με τους ομόκεντρους κύκλους, το «πιο διακριτικό» χαρακτηριστικό γνώρισμά του. Το EUIPO υποστηρίζει ότι τα στερούμενα σαφώς εγγενούς διακριτικού χαρακτήρα στοιχεία δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως ουσιώδη χαρακτηριστικά. Τέλος, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι «το διακριτικό στοιχείο του σημείου» είναι αναμφίβολα το «ομόκεντρο σχέδιο», το οποίο απεικονίζει τα κύρια τεχνικά χαρακτηριστικά του στοιχείου στεγανοποιήσεως.

51 Ωστόσο, ως προς το ζήτημα αυτό, από τη νομολογία του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου δεν προκύπτει ότι η έννοια των «ουσιωδών χαρακτηριστικών» του σημείου, όπως ορίζεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001, παραπέμπει στην έννοια των «διακριτικών στοιχείων» του σημείου, αλλά μόνον σε αυτήν των «πλέον σημαντικών στοιχείων του σημείου», όπως προεκτέθηκε στη σκέψη 30 ανωτέρω, τα οποία πρέπει να προσδιορίζονται κατά περίπτωση.

52 Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι τα σήματα τα οποία μπορεί να μη γίνουν δεκτά για καταχώριση για τους λόγους που απαριθμούνται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β′ έως δ′, του κανονισμού 2017/1001 είναι δυνατό να αποκτήσουν διακριτικό χαρακτήρα με τη χρήση τους, σύμφωνα με την παράγραφο 3 της ίδιας διατάξεως. Αντιθέτως, σημείο το οποίο δεν καταχωρίζεται βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του κανονισμού 2017/1001 ουδέποτε μπορεί να αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα με τη χρήση του για τους σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού. Επομένως, το ως άνω άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του κανονισμού 2017/1001 αφορά ορισμένα σημεία που δεν μπορούν εκ της φύσεώς τους να αποτελούν σήματα και συνιστά ένα προκαταρκτικό εμπόδιο που μπορεί να παρεμποδίσει την καταχώριση σημείου συνιστάμενου αποκλειστικά από στο σχήμα του προϊόντος (πρβλ. απόφαση της 18ης Ιουνίου 2002, Philips, C-299/99, EU:C:2002:377, σκέψεις 75 και 76).

53 Επομένως, στον βαθμό που ο προβλεπόμενος στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001 απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχωρίσεως συνιστά προκαταρκτικό εμπόδιο που μπορεί να αποκλείσει την καταχώριση σημείου συνιστάμενου αποκλειστικά στο σχήμα του προϊόντος, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η εξέτασή του δεν διέπεται από τους ίδιους κανόνες που εφαρμόζονται επί των διακριτικών στοιχείων, των οποίων ο προσδιορισμός σκοπεί στην εκτίμηση της λειτουργίας του σημείου ως ενδείξεως της προελεύσεως των προϊόντων στην αντίληψη του καταναλωτή, όπερ διαφέρει από τον προσδιορισμό των ουσιωδών στοιχείων ενός σχήματος.

54 Συγκεκριμένα, αντιθέτως προς ό,τι ισχύει στην περίπτωση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 2017/1001, όπου η αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού πρέπει οπωσδήποτε να ληφθεί υπόψη διότι είναι ουσιώδης προκειμένου να κριθεί αν το σημείο που κατατέθηκε για να καταχωρισθεί ως σήμα είναι ικανό να διακρίνει τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες ως προερχόμενα από συγκεκριμένη επιχείρηση, μια τέτοια υποχρέωση δεν μπορεί να επιβληθεί στο πλαίσιο της εφαρμογής του λόγου απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001. Ως εκ τούτου, το πώς αντιλαμβάνεται κατά τεκμήριο το σημείο ο μέσος

καταναλωτής δεν αποτελεί καθοριστικό παράγοντα για την εφαρμογή του λόγου απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001, αλλά μπορεί, στην καλύτερη περίπτωση, να αποτελέσει χρήσιμο στοιχείο εκτιμήσεως για την αρμόδια αρχή, κατά τον προσδιορισμό των ουσιωδών χαρακτηριστικών του σημείου. Κατά συνέπεια, στο πλαίσιο του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001 δεν είναι επιβεβλημένο ο προσδιορισμός των ουσιωδών χαρακτηριστικών γνωρισμάτων ενός σημείου να γίνεται σύμφωνα με την αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού (πρβλ. απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2010, Lego Juris κατά ΓΕΕΑ, C-48/09 P, EU:C:2010:516, σκέψεις 75 έως 77).

55 Το Δικαστήριο επιβεβαίωσε συνεπώς τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου σύμφωνα με την οποία ο προσδιορισμός των ουσιωδών χαρακτηριστικών του επίμαχου σχήματος, στο πλαίσιο του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001, γίνεται με συγκεκριμένο σκοπό να καταστεί δυνατή η εξέταση της λειτουργικότητας του επίμαχου σχήματος. Η αντίληψη όμως του μέσου καταναλωτή είναι άνευ σημασίας για την ανάλυση της λειτουργικότητας των ουσιωδών χαρακτηριστικών ενός σχήματος. Συγκεκριμένα, ο μέσος καταναλωτής μπορεί να μη διαθέτει τις αναγκαίες τεχνικές γνώσεις για την εκτίμηση των ουσιωδών χαρακτηριστικών ενός σχήματος, οπότε ορισμένα χαρακτηριστικά μπορεί να είναι ουσιώδη κατά τη δική του άποψη, ενώ δεν είναι στο πλαίσιο αναλύσεως της λειτουργικότητας, και αντιστρόφως. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα χαρακτηριστικά ενός σχήματος πρέπει να προσδιορισθούν, για τους σκοπούς εκτιμήσεως του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001, κατά τρόπο αντικειμενικό, σύμφωνα με τη γραφική αναπαράστασή του και τις περιγραφές που κατατέθηκαν ενδεχομένως κατά την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος [πρβλ. αποφάσεις της 12ης Νοεμβρίου 2008, Lego Juris κατά ΓΕΕΑ – Mega Brands (Κόκκινο τούβλο Lego), T-270/06, EU:T:2008:483, σκέψη 70, και της 31ης Ιανουαρίου 2018, Αναπαράσταση εμπλάστρου, T-44/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:48, σκέψη 99].

56 Λαμβανομένης υπόψη της μνημονευόμενης ανωτέρω στις σκέψεις 54 και 55 νομολογίας, επισημαίνεται, πρώτον, ότι για την ανάλυση του διακριτικού χαρακτήρα ενός σημείου πρέπει να λαμβάνεται απαραιτήτως υπόψη η αντίληψη του ενδιαφερομένου κοινού, σε αντίθεση με την εκτίμηση των ουσιωδών χαρακτηριστικών ενός σημείου αποτελούμενου από σχήμα, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001, στο πλαίσιο της οποίας η αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού δεν είναι ούτε υποχρεωτικό ούτε αποφασιστικό κριτήριο, για τους λόγους που εκτίθενται στη σκέψη 55 της παρούσας αποφάσεως, και μπορεί, στην καλύτερη περίπτωση, να αποτελεί χρήσιμο στοιχείο εκτιμήσεως για την αρμόδια αρχή, κατά τον προσδιορισμό των ουσιωδών χαρακτηριστικών του σημείου χωρίς αυτό να είναι καθοριστικό.

57 Δεύτερον, πρέπει να επισημανθεί ότι η αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του διακριτικού χαρακτήρα βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 2017/1001 έχει, ως κριτήριο, διαφορετικό αντικείμενο από εκείνη που «μπορεί, στην καλύτερη περίπτωση, να αποτελεί χρήσιμο στοιχείο εκτιμήσεως για την αρμόδια αρχή, κατά τον προσδιορισμό των ουσιωδών χαρακτηριστικών του σημείου», στο πλαίσιο του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του προαναφερθέντος κανονισμού.

58 Συγκεκριμένα, στο πλαίσιο του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 2017/1001, το κριτήριο της αντίληψης του ενδιαφερομένου κοινού έχει ως σκοπό να διαπιστωθεί αν το σημείο που κατατέθηκε προκειμένου να καταχωρισθεί ως σήμα είναι ικανό να διακρίνει τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες ως προερχόμενα από συγκεκριμένη επιχείρηση, ενώ, στο πλαίσιο του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του ίδιου κανονισμού, το κριτήριο αυτό έχει, ως χρήσιμο στοιχείο εκτιμήσεως, απλώς ως σκοπό να διαπιστωθεί ποια στοιχεία γίνονται αντιληπτά ως τα πιο σημαντικά, προκειμένου ακριβώς να καταστεί δυνατή η εξέταση της λειτουργικότητας του επίμαχου σχήματος. Από τα ανωτέρω προκύπτει επομένως ότι το κριτήριο της αντίληψης του ενδιαφερομένου κοινού στο πλαίσιο του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 2017/1001 και το αντίστοιχο κριτήριο στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του ίδιου κανονισμού δεν έχουν ούτε το

ίδιο αντικείμενο ούτε τον ίδιο σκοπό. Εξ αυτού συνάγεται ότι ο διακριτικός χαρακτήρας του στοιχείου ενός σημείου δεν έχει σημασία για τον προσδιορισμό των ουσιωδών χαρακτηριστικών του στο πλαίσιο του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού αυτού.

59 Όσον αφορά τον διακριτικό χαρακτήρα που αποκτάται διά της χρήσεως, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001, το οποίο επικαλείται η προσφεύγουσα ως προς τον συνδυασμό μαύρου και μπλε χρώματος του επίδικου σημείου προκειμένου να αποδείξει ότι ο συνδυασμός αυτός αποτελεί ουσιώδες χαρακτηριστικό του εν λόγω σημείου, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 52 της παρούσας αποφάσεως, ο νομοθέτης θέσπισε με τρόπο ιδιαιτέρως αυστηρό την απαγόρευση καταχωρίσεως ως σημάτων των σχημάτων που είναι απαραίτητα για την επίτευξη τεχνικού αποτελέσματος, αποκλείοντας τους λόγους απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του κανονισμού 2017/1001 από το πεδίο εφαρμογής της εξαιρέσεως που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου. Επομένως, από το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001 προκύπτει ότι, ακόμη και σε περίπτωση κατά την οποία σχήμα προϊόντος απαραίτητο για την επίτευξη τεχνικού αποτελέσματος απέκτησε, διά της χρήσεώς του, διακριτικό χαρακτήρα, απαγορεύεται η καταχώρισή του ως σήματος (βλ. απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2018, Αναπαράσταση εμπλάστρου, T-44/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:48, σκέψη 103 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Επομένως, στο μέτρο που το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001 δεν έχει εφαρμογή σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του ίδιου κανονισμού, πρέπει να επισημανθεί ότι ο διακριτικός χαρακτήρας που αποκτάται διά της χρήσεως ενός σημείου ουδεμία σημασία έχει στο πλαίσιο της δεύτερης διατάξεως.

60 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι η αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού στο πλαίσιο του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001, αφενός, είναι υποχρεωτικό και αποφασιστικό κριτήριο, και, αφετέρου, έχει ως σκοπό να διαπιστωθεί αν το σημείο δύναται πλέον να διακρίνει τα προϊόντα και τις υπηρεσίες από τα αντίστοιχα άλλων επιχειρήσεων, διότι τα γίνονται αντιληπτά ως προερχόμενα από μια συγκεκριμένη επιχείρηση. Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το κριτήριο της αντίληψης του ενδιαφερόμενου κοινού στο πλαίσιο της προαναφερθείσας διατάξεως έχει διαφορετικό αντικείμενο και σκοπό απ' ό,τι στο πλαίσιο του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001, όπως διαπιστώθηκε στις σκέψεις 54 έως 58 ανωτέρω όσον αφορά την αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού στο πλαίσιο του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 2017/1001.

61 Κατόπιν των ανωτέρω, διαπιστώνεται, επομένως, ότι ούτε ο διακριτικός χαρακτήρας σήματος ο οποίος έχει αποκτηθεί διά της χρήσεως δεν έχει σημασία για τον προσδιορισμό των ουσιωδών χαρακτηριστικών του.

62 Τέλος, μολονότι, από την προαναφερθείσα στη σκέψη 34 νομολογία προκύπτει ασφαλώς ότι η εφαρμογή του λόγου απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001 πρέπει να αποκλεισθεί αν το σχήμα των επίδικων προϊόντων ενσωματώνει ένα μείζον μη λειτουργικό στοιχείο, όπως διακοσμητικό ή επινοημένο στοιχείο που έχει σημαντικό ρόλο στο εν λόγω σχήμα, και ότι, αντιθέτως, η ύπαρξη ενός ή ορισμένων ελάσσονος σημασίας αυθαίρετων στοιχείων δεν μπορεί να αποκλείσει την εφαρμογή της προαναφερθείσας διατάξεως (πρβλ., επίσης, απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2010, Lego Juris κατά ΓΕΕΑ, C-48/09 P, EU:C:2010:516, σκέψεις 51 και 52), πρέπει εντούτοις να υπογραμμισθεί ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το EUIPO, οι όροι «επινοημένο» ή «αυθαίρετο» οι οποίοι χρησιμοποιούνται από την προαναφερθείσα νομολογία και προσιδιάζουν στην ορολογία που χρησιμοποιείται στο πλαίσιο εκτιμήσεως του διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 2017/1001, δεν μπορούν να στηρίξουν τον ισχυρισμό του ότι ο διακριτικός χαρακτήρας περιλαμβάνεται μεταξύ των παραγόντων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να προσδιορισθούν τα ουσιώδη χαρακτηριστικά ενός σημείου.

63 Συγκεκριμένα, επισημαίνεται ότι, όπως απορρέει από τη νομολογία που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 30 έως 32 και 34 ανωτέρω, η ορθή εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001 συνεπάγεται, σε πρώτο στάδιο, ότι η αρμόδια αρχή προσδιορίζει τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του επίδικου σημείου και στη συνέχεια, σε δεύτερο στάδιο, ότι ελέγχει αν τα χαρακτηριστικά αυτά ανταποκρίνονται άπαντα στην τεχνική λειτουργία του επίδικου προϊόντος. Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το ζήτημα αν ένα ουσιώδες χαρακτηριστικό έχει «διακοσμητικό», «επινοημένο» ή «αυθαίρετο» χαρακτήρα εκτιμάται μόνον κατά το δεύτερο στάδιο της αναλύσεως βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του προαναφερθέντος κανονισμού, σχετικά με τη λειτουργικότητα των ουσιωδών χαρακτηριστικών που έχουν προσδιορισθεί προηγουμένως, και όχι κατά το πρώτο στάδιο που αφορά τον προσδιορισμό των ουσιωδών χαρακτηριστικών του σημείου. Ως εκ τούτου, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το EUIPO, οι όροι «επινοημένος» ή «αυθαίρετος» οι οποίοι χρησιμοποιούνται στη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 62 ανωτέρω δεν μπορούν να στηρίξουν την άποψη ότι ο διακριτικός χαρακτήρας περιλαμβάνεται μεταξύ των παραγόντων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό των ουσιωδών χαρακτηριστικών ενός σημείου.

64 Κατόπιν όλων των ανωτέρω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι για τον προσδιορισμό των ουσιωδών χαρακτηριστικών ενός σημείου στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001 δεν ασκούν επιρροή ούτε ο διακριτικός χαρακτήρας των στοιχείων του ούτε ο διακριτικός χαρακτήρας που τυχόν αποκτήθηκε διά της χρήσεώς του.

65 Επομένως, στον βαθμό που αποδείχθηκε στις σκέψεις 51 έως 64 ανωτέρω ότι ο διακριτικός χαρακτήρας των στοιχείων ενός σημείου δεν έχει σημασία για τον προσδιορισμό των ουσιωδών χαρακτηριστικών του, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε ότι δεν έπρεπε να ληφθεί υπόψη το σχήμα κουτιού του στοιχείου στεγανοποιήσεως, το μπλε χρώμα και ο συνδυασμός μαύρου και μπλε χρώματος για τον λόγο ότι επρόκειτο για «αμιγώς μη διακριτικά» στοιχεία. Εντούτοις, το γεγονός αυτό δεν ασκεί επιρροή ως προς τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως, στο μέτρο που το συμπέρασμα το οποίο συνήγαγε το τμήμα προσφυγών, ήτοι ότι το ουσιώδες χαρακτηριστικό του επίδικου σημείου είναι οι ομόκεντροι κύκλοι, παραμένει ορθό.

66 Συγκεκριμένα, πρώτον, βάσει μιας απλής οπτικής αναλύσεως του επίδικου σημείου, διαπιστώνεται ότι αυτό αποτελείται από μαύρο τετράγωνο φόντο που περιλαμβάνει επτά ομόκεντρους μπλε κύκλους. Λαμβανομένης όμως υπόψη της διατάξεως των ομόκεντρων κύκλων, οι οποίοι είναι τοποθετημένοι στο κέντρο και καταλαμβάνουν τουλάχιστον τα τρία τέταρτα του σημείου, και οι οποίοι γίνονται έντονα διακριτοί λόγω της αντιθέσεως που δημιουργείται μεταξύ του μπλε χρώματός τους και του μαύρου χρώματος του τετράγωνου φόντου στο οποίο έχουν τοποθετηθεί οι κύκλοι αυτοί, διαπιστώνεται ότι αποτελούν το σημαντικότερο στοιχείο του εν λόγω σημείου.

67 Δεύτερον, βάσει λεπτομερούς εξετάσεως κατά την έννοια της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 32 ανωτέρω, πρέπει να επισημανθεί ότι η σημασία των ομόκεντρων αφαιρούμενων στρωμάτων στεγανοποιήσεως του στοιχείου στεγανοποιήσεως που αναπαρίστανται από τους ομόκεντρους κύκλους του επίδικου σήματος επιβεβαιώνεται, πρώτον, από τις περιγραφές της εφευρέσεως στο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας του οποίου η ισχύς έχει λήξει και στον κατάλογο προϊόντων της προσφεύγουσας όπου σημειώνεται ότι το στοιχείο στεγανοποιήσεως αποτελείται από ομόκεντρα αφαιρούμενα στρώματα στεγανοποιήσεως και ότι ακριβώς τα εν λόγω στρώματα είναι αυτά που καθιστούν δυνατή τη διασφάλιση «πλήρους στεγανοποιήσεως, όποιες και αν είναι οι εξωτερικές διαστάσεις του καλωδίου ή του σωλήνα». Δεύτερον, η σημασία των ομόκεντρων αφαιρούμενων στρωμάτων στεγανοποιήσεως καταδεικνύεται από τις φωτογραφίες του στοιχείου στεγανοποιήσεως που προέρχονται από το διαφημιστικό υλικό της προσφεύγουσας και αναπαράγονται στη σκέψη 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως, συνιστούν δε όλες λήψεις που απεικονίζουν την μπροστινή επιφάνεια του στοιχείου αυτού και δεν προβάλλουν απλώς τα ομόκεντρα αφαιρούμενα στρώματα στεγανοποιήσεως τα οποία συνθέτουν το στοιχείο, αλλά αναδεικνύουν επίσης τη σημασία της λειτουργίας τους, ήτοι ότι αποκολλώνται ένα-ένα μέχρις ότου επιτευχθεί η σωστή διάμετρος για την εισαγωγή καλωδίου. Τρίτον, η σημασία των ομόκεντρων αφαιρούμενων στρωμάτων στεγανοποιήσεως

θεμελιώνεται από τα άλλα σήματα που κατέθεσε η προσφεύγουσα και αναπαράγονται στη σκέψη 40 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα οποία διαφέρουν από το επίδικο σήμα μόνον ως προς τα χρώματά τους και λόγω της προσθήκης μιας ελάχιστα ορατής διαχωριστικής γραμμής, στο μέτρο που όλα αναπαριστούν τη σειρά ομόκεντρων κύκλων η οποία είναι πάντοτε η ίδια.

68 Ως εκ τούτου, στο μέτρο που, τόσο από απλή οπτική ανάλυση όσο και από λεπτομερή εξέταση του επίδικου σημείου, προκύπτει ότι οι ομόκεντροι κύκλοι του επίδικου σημείου αποτελούν το πιο σημαντικό του στοιχείο, ορθώς το τμήμα προσφυγών δέχθηκε, στη σκέψη 41 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το μόνο σημαντικό χαρακτηριστικό του σημείου ήταν οι ομόκεντροι κύκλοι.

69 Πρέπει να σημειωθεί ότι, καίτοι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι οι ομόκεντροι κύκλοι συνιστούν ουσιώδες χαρακτηριστικό του επίδικου σημείου, ισχυρίζεται εντούτοις ότι οι εν λόγω κύκλοι δεν αποτελούν το μοναδικό ουσιώδες χαρακτηριστικό του. Συγκεκριμένα, ο συνδυασμός μαύρου και μπλε χρώματος, το σχήμα κουτιού του στοιχείου στεγανοποιήσεως και το μπλε χρώμα αποτελούν επίσης ουσιώδη χαρακτηριστικά. Επιβάλλεται εντούτοις η διαπίστωση ότι κανένα από τα επιχειρήματα αυτά δεν είναι ικανό να ανατρέψει το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το τμήμα προσφυγών, με τη σκέψη 41 της προσβαλλομένης αποφάσεως, δηλαδή ότι το μόνο σημαντικό χαρακτηριστικό του επίδικου σημείου είναι οι ομόκεντροι κύκλοι.

70 Ειδικότερα, πρώτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ο συνδυασμός μαύρου και μπλε χρώματος αποτελεί ουσιώδες χαρακτηριστικό του επίδικου σημείου για τον λόγο ότι έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως και κυριαρχεί στην οπτική εντύπωση που προκαλεί το σήμα, αρκεί να υπομνησθεί, αφενός, ότι ο διακριτικός χαρακτήρας που αποκτήθηκε διά της χρήσεως ενός σημείου και ο διακριτικός χαρακτήρας ενός ή περισσοτέρων στοιχείων ενός σημείου δεν έχει σημασία για τον προσδιορισμό των ουσιωδών χαρακτηριστικών του στο πλαίσιο του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001, όπως καταδείχθηκε στις σκέψεις 59 έως 61 ανωτέρω. Επομένως, ο συνδυασμός μαύρου και μπλε χρώματος δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ουσιώδες χαρακτηριστικό επειδή έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως.

71 Αφετέρου, από την απλή οπτική ανάλυση του επίδικου σημείου η οποία προεκτέθηκε στη σκέψη 66 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι ο συνδυασμός των ως άνω χρωμάτων αναδεικνύει απλώς τη σειρά των ομόκεντρων κύκλων του επίδικου σήματος λόγω της αντιθέσεως που δημιουργείται μεταξύ του μαύρου φόντου και των μπλε ομόκεντρων κύκλων που είναι τοποθετημένοι πάνω του. Ως εκ τούτου, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν η προσφεύγουσα, το πιο σημαντικό στοιχείο του επίδικου σημείου δεν είναι ο συνδυασμός χρωμάτων αλλά η σειρά των ομόκεντρων κύκλων.

72 Επομένως, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμον ότι ο συνδυασμός μαύρου και μπλε χρώματος αποτελεί ουσιώδες χαρακτηριστικό του επίδικου σημείου, πρέπει επίσης να απορριφθεί το επιχείρημά της ότι ο εν λόγω συνδυασμός χρωμάτων συνιστά μείζον μη λειτουργικό στοιχείο του επίδικου σημείου. Συγκεκριμένα, μολονότι, όπως έχει υπομνησθεί στις σκέψεις 34 και 62 ανωτέρω, το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001 δεν έχει ασφαλώς εφαρμογή σε περίπτωση που η αίτηση καταχωρίσεως σήματος αφορά σχήμα προϊόντος στο οποίο είναι σημαντικό ένα μη λειτουργικό στοιχείο, όπως ένα διακοσμητικό ή επινοημένο στοιχείο (πρβλ. απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2018, Αναπαράσταση εμπλάστρου, T-44/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:48, σκέψη 24 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), διαπιστώνεται, εντούτοις, ότι τούτο δεν ισχύει εν προκειμένω. Συγκεκριμένα, στο μέτρο που η προσφεύγουσα δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμον ότι ο συνδυασμός μαύρου και μπλε χρώματος αποτελεί ουσιώδες χαρακτηριστικό του επίδικου σημείου, ήτοι, ένα από τα «σημαντικότερα στοιχεία του», ο εν λόγω συνδυασμός χρωμάτων συνιστά απλώς ένα έλασσον από λειτουργικής απόψεως αυθαίρετο στοιχείο. Όπως, όμως, υπομνήσθηκε στη σκέψη 62 της παρούσας αποφάσεως, η ύπαρξη ορισμένων ή ενός ελάσσονος από λειτουργικής απόψεως αυθαίρετου στοιχείου δεν μπορεί να αποκλείσει την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του ως άνω κανονισμού (πρβλ., επίσης, απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2018, Αναπαράσταση εμπλάστρου, T-44/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:48,

σκέψη 86 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ο εν λόγω συνδυασμός χρωμάτων συνιστά μείζον μη λειτουργικό στοιχείο του επίδικου σημείου.

73 Δεύτερον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας με το οποίο προσάπτεται στο τμήμα προσφυγών ότι δεν έλαβε υπόψη το σχήμα κουτιού του στοιχείου στεγανοποιήσεως και το μπλε χρώμα, τα οποία αποτελούν επίσης, κατά την άποψή της, ουσιώδη χαρακτηριστικά του επίδικου σημείου, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 65 ανωτέρω, μολονότι το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως απέκλεισε τα δύο αυτά στοιχεία με την αιτιολογία ότι αποτελούν «αμιγώς μη διακριτικά στοιχεία», εντούτοις η προσφεύγουσα δεν θεμελιώνει τον ισχυρισμό της ότι τα δύο αυτά στοιχεία πρέπει να θεωρηθούν ως ουσιώδη χαρακτηριστικά του επίδικου σημείου. Κατά συνέπεια, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί.

74 Επομένως, στο μέτρο που κανένα από τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών ότι οι ομόκεντροι κύκλοι αποτελούν το μόνο ουσιώδες χαρακτηριστικό του επίδικου σημείου, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της ότι το τμήμα προσφυγών δεν προσδιόρισε ορθώς τα ουσιώδη χαρακτηριστικά το εν λόγω σημείου.

75 Κατά τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το επίδικο σήμα δεν ενσωματώνει τα απαραίτητα και αναγκαία για τη λειτουργία και τη χρήση του επίδικου προϊόντος χαρακτηριστικά, όπως τη διαχωριστική γραμμή, το τρισδιάστατο ορθογώνιο σχήμα και τα αποκολλώμενα στρώματα του προϊόντος χωρίς τα οποία δεν μπορεί να επιτευχθεί το επιδιωκόμενο τεχνικό αποτέλεσμα (βλ. σκέψη 23 της παρούσας αποφάσεως), πρέπει κατ' αρχάς να σημειωθεί ότι, προκειμένου να εφαρμοστεί ο απόλυτος λόγος απαραδέκτου που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001, αρκεί τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του σχήματος να συγκεντρώνουν τα χαρακτηριστικά που είναι τεχνικώς αιτιώδη και επαρκή για την επίτευξη του επιδιωκόμενου τεχνικού αποτελέσματος, οπότε μπορούν να συνδεθούν με το τεχνικό αποτέλεσμα (πρβλ. απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 2008, Κόκκινο τούβλο Lego, T-270/06, EU:T:2008:483, σκέψη 39).

76 Εξάλλου, πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι, όπως αποδείχθηκε με την σκέψη 48 της παρούσας αποφάσεως, το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001 μπορεί να εφαρμοστεί στην περίπτωση του επίδικου σήματος, το οποίο αποτελεί δισδιάστατη αναπαράσταση της μπροστινής επιφάνειας του στοιχείου στεγανοποιήσεως.

77 Μπορεί συνεπώς να συναχθεί εξ αυτού ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001 έχει εφαρμογή στην περίπτωση σημείου το οποίο δεν ενσωματώνει στο σύνολό τους τα χαρακτηριστικά του επίδικου προϊόντος, όπερ συμβαίνει ιδίως όταν, όπως εν προκειμένω, το σημείο αποτελεί τη δισδιάστατη αναπαράσταση ενός τρισδιάστατου σχήματος, υπό την προϋπόθεση ότι αποδεικνύεται ότι τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του εν λόγω σημείου συγκεντρώνουν τα χαρακτηριστικά που είναι τεχνικώς αιτιώδη και επαρκή για την επίτευξη του επιδιωκόμενου τεχνικού αποτελέσματος.

78 Κατόπιν τούτου, θα πρέπει να εξετασθεί, σε πρώτο στάδιο, αν οι ομόκεντροι κύκλοι, στο μέτρο που αποτελούν το μόνο ουσιώδες χαρακτηριστικό του επίδικου σημείου, εξυπηρετούν τεχνική λειτουργία του επίμαχου προϊόντος, και εν συνεχεία, σε δεύτερο στάδιο, αν συγκεντρώνουν τα χαρακτηριστικά που είναι τεχνικώς αιτιώδη και επαρκή για την επίτευξη του επιδιωκόμενου τεχνικού αποτελέσματος.

79 Όσον αφορά, πρώτον, το ζήτημα αν οι ομόκεντροι κύκλοι εξυπηρετούν τεχνική λειτουργία, υπενθυμίζεται, κατ' αρχάς, ότι, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 44 της παρούσας αποφάσεως και όπως ορθώς διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 28 της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι ομόκεντροι κύκλοι του επίδικου σήματος αναπαριστούν τα ομόκεντρα αφαιρούμενα στρώματα

στεγανοποιήσεως του στοιχείου στεγανοποιήσεως δεδομένου ότι αποτελούν «την ορατή συνέπεια της “πλειάδας” των αφαιρούμενων στρωμάτων» και ότι καθένας από αυτούς αντιστοιχεί «σε πλευρική όψη του αφαιρούμενου στρώματος».

80 Περαιτέρω πρέπει να υπομνησθεί ότι από την περιγραφή του στοιχείου στεγανοποιήσεως, όπως παρατίθεται στις σκέψεις 23 έως 25 της προσβαλλομένης αποφάσεως, προκύπτει ότι η εφεύρεση «που συνίσταται σε “διερχόμενο ή περασμένο” σύνδεσμο, αποτελεί μέθοδο που εξασφαλίζει στενή προσαρμογή για την ασφαλή εισαγωγή καλωδίου, σωλήνα ή σύρματος», ότι «[η] εσωτερική κυκλική επιμήκης κοιλότητα αποτελείται από ομόκεντρα αφαιρούμενα στρώματα στεγανοποιήσεως», ότι «[τ]α στρώματα αποκολλώνται μέχρι να επιτευχθεί η σωστή διάμετρος για την εισαγωγή καλωδίου», ότι η εφεύρεση συνιστά «μια λύση που στηρίζεται σε στοιχεία καουτσούκ που αποτελούνται από αφαιρούμενα στρώματα» και ότι «[ε]πιτρέπει μια πλήρη στεγανοποίηση, ανεξαρτήτως των εξωτερικών διαστάσεων του καλωδίου ή του σωλήνα».

81 Συνεπώς, λαμβανομένης υπόψη της προαναφερθείσας περιγραφής του στοιχείου στεγανοποιήσεως, διαπιστώνεται επίσης ότι τα ομόκεντρα αφαιρούμενα στρώματα στεγανοποιήσεως που αναπαριστώνται από τους ομόκεντρους κύκλους του επίδικου σήματος, εξυπηρετούν τεχνική λειτουργία του επίμαχου προϊόντος, ήτοι την αποκόλλησή τους «μέχρι να επιτευχθεί η σωστή διάμετρος για την εισαγωγή καλωδίου».

82 Όσον αφορά, δεύτερον, το ζήτημα αν οι ομόκεντροι κύκλοι, στον βαθμό που αναπαριστούν τα ομόκεντρα αφαιρούμενα στρώματα στεγανοποιήσεως του στοιχείου στεγανοποιήσεως, συγκεντρώνουν τα χαρακτηριστικά που είναι τεχνικώς αιτιώδη και επαρκή για την επίτευξη του επιδιωκόμενου τεχνικού αποτελέσματος, πρέπει κατ’ αρχάς να σημειωθεί ότι από την περιγραφή που υπομνήσθηκε στη σκέψη 80 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι το τεχνικό αποτέλεσμα που επιδιώκεται με το στοιχείο στεγανοποιήσεως είναι να εξασφαλιστεί «στενή προσαρμογή για την ασφαλή εισαγωγή καλωδίου, σωλήνα ή σύρματος» και να καταστεί δυνατή «μια πλήρης στεγανοποίηση, ανεξαρτήτως των εξωτερικών διαστάσεων του καλωδίου ή του σωλήνα». Από την περιγραφή αυτή προκύπτει επίσης ότι το τεχνικό αυτό αποτέλεσμα επιτυγχάνεται ακριβώς από την αποκόλληση των αφαιρούμενων στρωμάτων, δεδομένου ότι, όπως αναγράφεται εκεί «τα στρώματα αποκολλώνται μέχρι να επιτευχθεί η σωστή διάμετρος για την εισαγωγή καλωδίου».

83 Τούτο επιβεβαιώνεται από τον κατάλογο προϊόντων της προσφεύγουσας, στον οποίο αναφέρεται ειδικά ότι το επίμαχο προϊόν «βασίζεται στα αφαιρούμενα στρώματα» αποδεικνύοντας συνεπώς ότι τα ομόκεντρα αφαιρούμενα στρώματα στεγανοποιήσεως αποτελούν την κύρια τεχνική ιδέα στην οποία στηρίζεται το στοιχείο στεγανοποιήσεως, αυτήν που το επίδικο σήμα περιγράφει αναπαριστώντας την μπροστινή επιφάνεια του στοιχείου στεγανοποιήσεως, αποτελεί, άλλωστε, τη μόνη όψη του στοιχείου αυτού από την οποία τα ομόκεντρα αφαιρούμενα στρώματα στεγανοποιήσεως είναι ορατά και η οποία υποδεικνύει συνεπώς τη μέθοδο στην οποία στηρίζεται το στοιχείο προκειμένου να επιτευχθεί το επιδιωκόμενο τεχνικό αποτέλεσμα, ήτοι η «στενή προσαρμογή» και η «πλήρης στεγανοποίηση, ανεξαρτήτως των εξωτερικών διαστάσεων του καλωδίου ή του σωλήνα».

84 Εξάλλου, και όπως ορθώς επισήμανε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 35 της προσβαλλομένης αποφάσεως, προκειμένου να λειτουργήσει ο σύνδεσμος του στοιχείου στεγανοποιήσεως πρέπει, μεταξύ άλλων, να έχει το σχήμα που αναπαριστά το επίδικο σήμα. Συγκεκριμένα, η εγκάρσια τομή πρέπει να είναι κυκλική, διότι η εγκάρσια τομή των αντικειμένων που πρέπει να εισαχθούν στο στοιχείο στεγανοποιήσεως, ήτοι του καλωδίου, του σύρματος ή του σωλήνα, είναι επίσης κυκλική συνήθως, και τα στρώματα πρέπει να είναι ομόκεντρα ώστε να μπορούν να αφαιρεθούν ένα-ένα μέχρις ότου επιτευχθεί η επιθυμητή διάμετρος της κοιλότητας.

85 Λαμβανομένης υπόψη της τεχνικής λειτουργίας των ομόκεντρων αφαιρούμενων στρωμάτων στεγανοποιήσεως και του τεχνικού αποτελέσματος που επιδιώκεται με το στοιχείο στεγανοποιήσεως όπως περιγράφεται στις σκέψεις 81 έως 84 της παρούσας αποφάσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι

το ουσιώδες χαρακτηριστικό του επίμαχου σχήματος, το οποίο είναι οι ομόκεντροι κύκλοι που αναπαριστούν τα ομόκεντρα αφαιρούμενα στρώματα του στοιχείου στεγανοποιήσεως, συγκεντρώνει τα χαρακτηριστικά τα οποία είναι τεχνικώς επαρκή και αιτιώδη για την επίτευξη του επιδιωκόμενου τεχνικού αποτελέσματος, στον βαθμό που «η στενή προσαρμογή για την ασφαλή εισαγωγή καλωδίου, σωλήνα ή σύρματος» και «η πλήρης στεγανοποίηση, ανεξαρτήτως των εξωτερικών διαστάσεων του καλωδίου ή του σωλήνα» επιτυγχάνονται ακριβώς αφαιρώντας ένα-ένα τα ομόκεντρα αφαιρούμενα στρώματα μέχρις ότου επιτευχθεί η σωστή διάμετρος για την εισαγωγή καλωδίου, και ότι οι ομόκεντροι κύκλοι που αναπαριστούν τα ομόκεντρα αφαιρούμενα στρώματα στεγανοποιήσεως του στοιχείου στεγανοποιήσεως συνιστούν απαραίτητο χαρακτηριστικό της εφεύρεσης, δεδομένου ότι συνθέτουν την κύρια τεχνική ιδέα στην οποία στηρίζεται το επίμαχο προϊόν, όπως ορθώς επισήμανε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 39 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

86 Ως εκ τούτου, ορθώς το τμήμα προσφυγών επισήμανε, στο σημείο 45 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι «το εμπρόσθιο άκρο της επιφάνειας που φανερώνει σαφώς τη δομή από ομόκεντρους κύκλους, περιλαμβάνει –λαμβανομένου υπόψη του επίδικου προϊόντος– όλες τις κρίσιμες ενδείξεις που είναι απαραίτητες για την επίτευξη του αναμενόμενου τεχνικού αποτελέσματος», ότι «[μ]ολονότι το πραγματικό προϊόν, επειδή έχει τρεις διαστάσεις, έχει και βάθος, εντούτοις δεν υπάρχει διακύμανση σε αυτό το βάθος», ότι «[κ]άθε εγκάρσια τομή σε οποιαδήποτε τυχαία επιλεγμένο σημείο κατά μήκος αποκαλύπτει την ίδια δομή», και ότι «[μ]ολονότι οι λοιπές όψεις του στοιχείου δεν είναι ορατές, εντούτοις αυτό δεν έχει σημασία, διότι δεν παρέχουν καμία κρίσιμη τεχνική πληροφορία για τη λειτουργία του σήματος».

87 Το συμπέρασμα αυτό δεν ανατρέπεται από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

88 Πράγματι, όσον αφορά κατ' αρχάς, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το επίδικο σήμα δεν διαθέτει διαχωριστική γραμμή και ορθογώνιο τρισδιάστατο σχήμα τα οποία είναι τα απαραίτητα για τη χρήση και τη λειτουργία του επίμαχου προϊόντος χαρακτηριστικά, χωρίς τα οποία δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί το τεχνικό αποτέλεσμα που επιδιώκεται με το στοιχείο στεγανοποιήσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν τεκμηριώνει τον ισχυρισμό της ότι το γεγονός ότι το επίμαχο προϊόν μπορεί να διαιρεθεί σε δύο ίσα μέρη και να έχει ορθογώνιο σχήμα συνιστά «απολύτως απαραίτητη προϋπόθεση» για την επίτευξη του επιδιωκόμενου τεχνικού αποτελέσματος, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 82 ανωτέρω. Κατά συνέπεια, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί.

89 Όσον αφορά, στη συνέχεια, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, αφενός, τα χαρακτηριστικά του στοιχείου στεγανοποιήσεως τα οποία δεν αναπαριστώνται στο επίδικο σήμα, ήτοι η διαχωριστική γραμμή και το ορθογώνιο τρισδιάστατο σχήμα, μπορούν να ενσωματωθούν σε ανταγωνιστικά προϊόντα με διαφορετικό σχέδιο, και, αφετέρου, υπάρχουν και άλλες λύσεις στεγανοποιήσεως στην αγορά για τις οποίες δεν είναι καν αναγκαία η συγκεκριμένη τεχνική λύση, πρέπει να υπομνησθεί ότι η νομολογία σχετικά με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001 διευκρινίζει ότι η προϋπόθεση της αναγκαιότητας δεν σημαίνει ότι το επίμαχο σχήμα πρέπει να είναι το μόνο που καθιστά δυνατή την επίτευξη του εν λόγω τεχνικού αποτελέσματος. Είναι αληθές, όπως υπογραμμίζει η προσφεύγουσα ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, το ίδιο τεχνικό αποτέλεσμα μπορεί να επιτευχθεί μέσω διαφορετικών λύσεων. Ωστόσο, και αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, το γεγονός αυτό δεν συνεπάγεται από μόνο του ότι η καταχώριση του επίμαχου σχήματος ως σήματος θα παρείχε τη δυνατότητα στις άλλες επιχειρήσεις να χρησιμοποιήσουν την τεχνική λύση που ενσωματώνει. Συναφώς, επισημαίνεται ότι η καταχώριση του αποκλειστικά λειτουργικού σχήματος ενός προϊόντος ως σήματος ενδέχεται να παράσχει στον δικαιούχο του σήματος αυτού τη δυνατότητα να απαγορεύσει στις άλλες επιχειρήσεις τόσο τη χρήση του ίδιου σχήματος όσο και τη χρήση παρόμοιων σχημάτων. Επομένως, μεγάλος αριθμός εναλλακτικών σχημάτων θα μπορούσε επίσης να καταστεί μη προσβάσιμος τους ανταγωνιστές του εν λόγω δικαιούχου (βλ. απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2018, Αναπαράσταση εμπλάστρου, T-44/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:48, σκέψη 56 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

90 Εν συνεχεία, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι δεν υφίσταται κίνδυνος νοθεύσεως του ανταγωνισμού στο μέτρο που υπάρχουν πολλοί διαθέσιμοι συνδυασμοί χρωμάτων στην αγορά εκτός αυτών που χρησιμοποίησε η ίδια, όπως αποδεικνύεται από το κατατεθέν από την παρεμβαίνουσα σήμα επί του οποίου εκδόθηκε η απόφαση του τμήματος ανακοπών αριθ. B 3035 519, της 22ας Φεβρουαρίου 2019, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο λόγος για τον οποίο εξετάζεται το ζήτημα αν το σημείο περιέχει διακοσμητικό ή επινοημένο στοιχείο με σημαντικό ρόλο είναι να διαπιστωθεί αν οι ανταγωνίστριες επιχειρήσεις θα έχουν ευχερώς πρόσβαση σε εναλλακτικά σχήματα ισοδύναμης λειτουργικότητας, οπότε δεν θα υφίσταται κίνδυνος να θιγεί η διαθεσιμότητα της τεχνικής λύσεως. Εφόσον όμως διαπιστώθηκε στη σκέψη 72 της παρούσας αποφάσεως ότι ο συνδυασμός μαύρου και μπλε χρώματος αποτελεί έλασσον από λειτουργικής απόψεως αυθαίρετο στοιχείο και όχι μείζον διακοσμητικό στοιχείο που θα επέτρεπε να αποκλειστεί η εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι δεν υφίσταται κίνδυνος νοθεύσεως του ανταγωνισμού λόγω της υπάρξεως πολλών συνδυασμών χρωμάτων εφόσον ο συνδυασμός των επίμαχων χρωμάτων διαδραματίζει ελάσσονα ρόλο, δεδομένου ότι δεν επιτρέπει στις ανταγωνίστριες επιχειρήσεις να έχουν ευχερώς πρόσβαση σε εναλλακτικά σχήματα ισοδύναμης λειτουργικότητας.

91 Εξάλλου, το γεγονός ότι, στο πλαίσιο της αποφάσεως αριθ. B 3035 519, της 22ας Φεβρουαρίου 2019, το τμήμα ανακοπών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του σήματος που κατέθεσε η παρεμβαίνουσα και των προγενέστερων σημάτων της προσφεύγουσας, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των χρωματικών διαφορών, είναι επίσης άνευ σημασίας προκειμένου να συναχθεί το συμπέρασμα ότι δεν υφίσταται κίνδυνος νοθεύσεως του ανταγωνισμού, δεδομένου ότι το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 2017/1001 εξυπηρετεί διαφορετικό σκοπό γενικού συμφέροντος από εκείνον του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του ίδιου κανονισμού. Συγκεκριμένα, το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 2017/1001 σκοπεί στην προστασία της ουσιώδους λειτουργίας του σήματος, η οποία είναι να εγγυάται στον καταναλωτή ή στον τελικό χρήστη την ταυτότητα καταγωγής του προϊόντος ή της υπηρεσίας που προσδιορίζεται με το σήμα, παρέχοντάς του τη δυνατότητα να διακρίνει, χωρίς ενδεχόμενο κίνδυνο συγχύσεως, το ως άνω προϊόν ή υπηρεσία από εκείνα άλλης προελεύσεως (πρβλ. απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, Canon, C-39/97, EU:C:1998:442, σκέψη 28 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), και όχι, όπως το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii), του κανονισμού 2017/1001, στην αποτροπή του ενδεχομένου να χρησιμοποιούν οι επιχειρήσεις το δικαίωμα επί του σήματος για να διαιωνίζουν, άνευ χρονικών περιορισμών, αποκλειστικά δικαιώματα που αφορούν τεχνικές λύσεις. Επομένως, η εκτίμηση των χρωμάτων ενός σημείου γίνεται με διαφορετικό τρόπο στο πλαίσιο των δύο προαναφερθεισών διατάξεων.

92 Κατά συνέπεια, εφόσον, όπως προκύπτει από το σύνολο των προεκτεθέντων, πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001 και κανένα επιχείρημα της προσφεύγουσας δεν μπορεί να αναιρέσει το συμπέρασμα αυτό, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε, στη σκέψη 49 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η καταχώριση του επίδικου σήματος ενέχει τον κίνδυνο να υπονομεύσει με αθέμιτο τρόπο τη δυνατότητα των ανταγωνιστών να διαθέτουν στην αγορά στοιχεία στεγανοποιήσεως των οποίων η λειτουργία στηρίζεται στην αφαίρεση των ομόκεντρων στρωμάτων από μια κυλινδρική κοιλότητα προκειμένου να εξασφαλισθεί ασφαλής σύνδεση με σωλήνα, σωληνάριο, σύρμα ή καλώδιο, και ότι η καταχώριση του επίδικου σήματος πρέπει επομένως να ακυρωθεί βάσει της προαναφερθείσας διατάξεως.

93 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως της προσφεύγουσας με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001, όπως και η προσφυγή στο σύνολό της.

94 Υπό τις περιστάσεις αυτές, και λαμβανομένου υπόψη του αιτήματος της παρεμβαίνουσας, με το οποίο αυτή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή (βλ. σκέψεις 15 και 16 ανωτέρω), παρέλκει, επομένως, η εξέταση των λόγων οι οποίοι προβάλλονται επικουρικώς και αφορούν, κατ’ ουσίαν, την ακυρότητα του επίδικου σήματος για λόγους διαφορετικούς από τους

προβλεπόμενους στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001, ήτοι για τους λόγους που μνημονεύονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β′ και δ′, του εν λόγω κανονισμού και στο άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του ίδιου κανονισμού.

Επί των δικαστικών εξόδων

95 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

96 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα του EUIPO, σύμφωνα με το σχετικό αίτημά του. Δεδομένου ότι η παρεμβαίνουσα δεν υπέβαλε αίτημα ως προς τα δικαστικά έξοδα, φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η Roxtec AB φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

3) Η Wallmax Srl φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Prek Buttigieg Berke

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 24 Σεπτεμβρίου 2019.

(υπογραφές)